

گَبْنِیخ = گشنیز.
 گُل امبُونک، گُل امبُونک = گیاه شباهت به سمارق.
 گُل بسته = دسته بی گل.
 گُل بُونگ، به گُل بُونگ = در پی پالیدن (درخواست) معشوقه.
 گُل خُمود = سبب خورد.
 گُل دُون = لای برای دیوار.
 گُل فَنجُون، گُر فَنجُون = نان با پیاز و چارمغز) کلبسَنخک ات پیاز ات غوز کِنبن الهش، یهنبن سئد تے، خو سؤد گُل فَنجُون-نان ارزن را با پیاز و مغز بالای سنگ آسیاب میکنند، میشود "گُل فَنجُون".
 گُل مایه = گل ماهی، ماهی قزل آلا.
 گُل منخ = میخ با سر گلان.
 گُل نَنخ، گُل نَهخ = نشانه در پیشانی (چارپان کلان).
 گلخن - آتش.
 گِل-و پَخُون = آویزان، کشاله.
 گله بون = چوپان.
 گلو، گلو - گلو = احمق، کسیکه به گپ کم میرسد.
 گمباو پخ = الله کلنگ.
 گمبونتاو = پیچاندن.
 گند = کند.
 گوبنت = گوشت.
 گوبنوار = گوشواره.
 گوبنه نَبین = گوشه نشین.
 گه-جا = جایی.
 گهچ = گچ، تباشیر.
 گهرم = گرم.
 گور جاکے = جای منزجر، متنفر (شده).
 گور - قبر.
 گور کاوک = گورکن.
 گور کن = قبر کن.
 گول = گنگه.
 گوی = توپ جوگان بازی.
 گوی-بنبنت = جوگان بازی (پیاده).
 گچ = بزغاله.
 گچ = خالطه از پوست، تر، نم.

گارذ = بودنه.
 گاو گم = غروب.
 گاودمک = گل ماهور (Verbascum bactianum)
 گُنْبَخ = گنبد.
 گُج = بزغاله (نر).
 گُج-تهزیج = بزکش.
 گُج-تیزد = بزکشی.
 گُج-وهرگ = بزغاله و بره.
 گراز = بی حد بزرگ، کلان.
 گرد زونه، گرد زونه چیداو، گرد زونه نیستاو = به زانو تشستن.
 گرداف = گرداب.
 گردک = گره موی در آخر گیسو ها (پیچک-braid).
 گرده = نان.
 گردپنتاو = گرداندن.
 گردپنیج = گرداننده.
 گردبم = کوره برای زغال و پختن ظروف سفالی، گرمی بی حد.
 گرگمیه، گر - گر = توده مردم، یکی پی دیگر.
 گرگتوبنه = اطراف، دور و بر.
 گرم = اشتیاق، تمایل.
 گرماف = زخم در پشت اسپ، تب (مریضی).
 گرمافه، گرمافه-یث = زود، تیز.
 گرمپچک، گرمپچک = جوش (اکنه) در روی و بدن.
 گرمین = گرمی.
 گرپزا = فراری.
 گزامبر = امبور.
 گزدود، گزدود نهد = آزار و ازیت (دادن).
 گززه = قدم پهن، دراز.
 گززه = پایه تفنگ.
 گزک = ورم، پندیده گی.
 گزین، گزین انجیفاو = عزم (کردن).
 گبننه = گشنه.

گیرموره، گرموره = جو چشم.
گیل، گهل، کهل = سر.